

DE HEER EN MEVROUW NIEMAND

(Mr. and Mrs. Nobody)

Avondvullend spel

door

KEITH WATERHOUS

vertaling en bewerking

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE HEER EN MEVROUW NIEMAND – MR. EN MRS. NOBODY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KEITH WATERHOUSE** en vertaler: **HAN STEEMERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en)

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Charles Pooter - midden veertig

Carrie Pooter - midden veertig

Sarah - hun dienstbode

Een factotum - geen gesproken tekst.

DECOR:

De kamer van een lagere midden klasse villa in een voorstad van Londen in de late 1880er jaren.

PROLOOG

(het gordijn is open. We zien het buitenaanzicht van "the Laurels" Brickfield Terrace, Holloway, het huis van de Pooters. We horen het straatlawaaï van het Victoriaanse Holloway, paardentrams, de kreten van venters en krantenjongens, en draaiorgels. Deze geluiden fade achter de stem van Charles Pooter)

CHARLES: Waarom zou ik geen dagboek publiceren? Ik heb vaak de memoires gezien van mensen waar ik nooit van gehoord had, en ik zie niet in - omdat ik toevallig niet "iemand" ben - waarom mijn dagboek niet interessant zou zijn. Het enige wat mij spijt is dat ik er niet aan begonnen ben toen ik nog jong was. Getekend: Charles Pooter, the Laurels, Brickfield... *(voordat Charles uitgesproken is komt de stem van Carrie Pooter naar voren)*

CARRIE: Als mijn man de hoop kan koesteren een dagboek te publiceren, dan kan ik dat ook. Tenslotte is de lieve Charlie niet "iemand". Helaas, dank zij zijn goede aard die hem terughoudend maakt, niet meer een "iemand" dan Mevr. Charles Pooter, the Laurels, Brickfield Terrace..

(het front van het huis vouwt open en onthult de rommelige zitkamer van de Pooters. Gordijnen scheiden hem van de achterkamer erachter)

EERSTE BEDRIJF

(Sarah - die, zoals Carrie ons voortdurend helpt herinneren, de dienstbode is, is aan het opruimen. Telkens als haar naam genoemd wordt maakt zij een eerbiedig knikje. Overigens doet zij niet mee aan de handeling behalve als het hulpje van de productie: halen en brengen, het gas aanmaken, de gordijnen dicht doen, enzovoort. Sarah gaat af, Charles Pooter komt op. Plechtig wipt hij de slippers van zijn jas achteruit en gaat zitten aan zijn bureau. Hij doopt zijn penhouder in de inktpot en kauwt er in gedachten op. Carrie komt op. Zij draagt een draagbaar dames schrijflessenaartje dat zij op tafel zet en open doet. Met een kanten zakdoekje tegen haar gezicht maakt zij op een kieskeurige manier een hele show van het wegwuiven van de rook die de kamer binnenwolkt als er een trein passeert. Behalve als ze hun dagboeken tot leven laten komen en rechtstreeks tegen elkaar spreken, handelen Carrie en Charles alsof ze alleen zijn met hun gedachten, hoewel de een soms vinnig reageert op de gedachten van de ander. Zij beginnen te schrijven en zeggen tegelijk)

CHARLES: Mijn lieve vrouw Carrie en ik zijn net een week in ons nieuwe huis, the Laurels, Brickfield Terrace, Holloway...

CARRIE: Mijn lieve man Charlie en ik zijn net een week in ons nieuwe huis the Laurels, Brickfield Terrace, Holloway... Ik heb er een hekel aan.

CHARLES: Een fijne zes-kamer woning, souterrain niet meegerekend, met ontbijtkamer en leuke achtertuin.

CARRIE: De achtertuin loopt door tot aan de spoorlijn. Telkens als er een trein voorbijkomt rammelen de ramen, ze moeten bijna allemaal nieuwe raamkoorden krijgen, wolkt de rook naar binnen door iedere kier, en op ieder meubelstuk zit een laagje sintelstof.

CHARLES: Na mijn..

CARRIE: En alsof dat nog niet genoeg is blijkt er nu vocht op te trekken in de bijkeuken. Alles wat Charlie op dat punt weet te zeggen is..

CHARLES: *(rechtstreeks tegen Carrie)* Zodra we geïnstalleerd zijn, Carrie, zou ik best eens willen proberen om champignons te

kweken.

CARRIE: Je zult zien dat ze opkomen als paddenstoelen.

CHARLES: Na mijn werk in de city ben ik graag thuis. Wat heb je aan een thuis als je er nooit bent? "Home sweet home", dat is mijn devies.

CARRIE: Voor een pond meer per week hadden we een leuk villaatje kunnen hebben vlak bij ons vroegere huis in Peckham, en met een erker; maar nee hoor, mijn heer en meester moest dichtbij zijn geliefde City wonen, waar Dhr. Perkupp hem ieder moment kan ontbieden. Het valt me nog mee dat hij zijn bed niet meeneemt naar kantoor om het helemaal mooi te maken. *(Charles heeft zijn pijp opgestoken en hangt de schilderijen recht)*

CHARLES: 's Avonds ben ik altijd thuis. Er is genoeg te doen: een ventilator vastspijkeren, een luik recht hangen

CARRIE: *(vee/betekend)* Een raamkoord repareren...

CHARLES: Allemaal dingen die ik aankan met mijn pijp in mijn mond. Dan zijn er onze oude vrienden, Cummings en Gowing, die zomaar komen binnenlopen. Carrie en ik vinden het altijd leuk als ze komen.

CARRIE: Als het er op aankomt is Charlie een goede echtgenoot voor mij. En hij brengt niet, zoals andere mannen, iedere avond op zijn Club door. Hij is liever thuis met zijn pijp, *(zij trekt een gezicht om de stank)* dan zijn vrienden te ontvangen - die naar mijn zin veel te vaak langskomen - en om klusjes te doen in huis. Ik bof maar. *(bedoeld voor Charles)*

Ik weet dat hij die raamkoorden zal repareren zo gauw hij eraan toe is. *(hij knikt ja)* Ik zal een plichtsgetrouwe echtgenote zijn en er het beste van maken.

CHARLES: *(terug aan zijn bureau)* 3 April. Leveranciers kwamen langs voor bestellingen. Omdat Carrie bezig was heb ik een lamsschouder besteld bij een zekere Horwin - hij lijkt een heel fatsoenlijke slager. Memo: de bellen moeten nagekeken worden. De huiskamerbel is stuk en de voordeurbel belt in de slaapkamer van de dienstbode, wat belachelijk is.

CARRIE: 3 April. Ik was mijn tweewekelijkse brief aan het schrijven aan onze lieve jongen Willie, die het erg goed doet bij de Bank in Oldham - hij heeft al de energie die zijn vader tekortkomt - toen

Sarah (*mijn dienstbode*) een kaartje binnenbracht "wat een dame had achtergelaten". Onze allereerste bezoeker en mijn huishoudelijke medewerkster stuurt haar weg! Als de huiskamerbel niet stuk was geweest, (*met een nijldige blik naar Charles*) zoals zo veel dingen hier in huis, had ik geweten dat we bezoek hadden en had ik kunnen laten weten dat we thuis waren. (*bekijkt het visitekaartje*) Het is een van onze burens, ene Mevr. Borset, die ons de eer doet. Ik zal haar een tegenbezoek brengen zodra het gelegen komt.

CHARLES: 4 April. Gowing kwam op bezoek en struikelde over de krabber voor de deur toen hij binnenkwam. (*Carrie houdt haar gegrinnik in*) Memo: laten repareren.

(*Carrie raadpleegt een stapel tijdschriften met praktische tips in de boekenkast. Gedurende wat volgt loopt Charles naar het raam, ziet beneden in de straat iets dat hem interesseert en gaat de kamer uit*)

CARRIE: Lady Cartmells "Vademecum voor het perfecte huishouden" geraadpleegd, dat eens in de week uitkomt, over de etiquette van een tegenbezoek in een nieuwe buurt. Jammer genoeg gaat het laatste nummer niet verder dan "Ventilatie, de noodzaak van". Lady Cartmells opmerkingen over "Visites" zullen nog moeten verschijnen. Ik kleepte mij passend en ging erop uit naar het adres op het kaartje. (*Carrie heeft een hoedje opgezet en kijkt rond op zoek naar het adres op het kaartje dat ze tussen duim en wijsvinger houdt*) Dat bleek de Welsh melkhandel op de hoek te zijn. Ik heb maar wat boter en eieren gekocht. (*zet haar hoedje af*) Dat was het einde van mijn eerste sociale ontmoeting in Holloway.

CHARLES: (*teruggekomen*) 5 April. Er zijn twee lamsschouders bezorgd. Carrie had besteld bij een andere slager; zonder overleg...

CARRIE: (*valt hem in de rede*) Wat dom van Charlie. Twee lamsschouder bezorgd. Hij had besteld bij een andere slager. Omdat het stuk dat ik besteld had veel minder vet is en een heel stuk goedkoper, zal ik het zijne terugsturen.

CHARLES: Cummings kwam langs en struikelde over de krabber toen hij weg ging. (*weer een onderdrukt gegrinnik van Carrie*) Ik zei tegen Carrie, ik moet die krabber weg laten halen of het wordt krabben en bijten. (*lacht buitensporig*)

CARRIE: Ja schat.

CHARLES: *(droogt zijn ogen)* Oh hemel, oh hemel.. *(vermant zich)*
Ik maak niet vaak grapjes.

CARRIE: *(schrijft)* 6 April. Charlie had een vreselijk humeur bij het ontbijt en haalde het in zijn hoofd zijn eieren oneetbaar te verklaren. Hij stond erop dat de eieren teruggestuurd worden naar Borset inclusief die, die al gekookt en zelfs die half opgegeten waren. Dat is zijn wraak omdat ik achter zijn rug een lamsschouder besteld heb.

CHARLES: 's Avonds hoorde ik iemand met luide stem tegen de dienstbode praten. Ik ging kijken wie het was en vond tot mijn verbazing Borset van de Welsh melkhandel. Hij was dronken en beledigend.

CARRIE: Charlie kwam terug met een hoogrode kleur en zei alleen..

CHARLES: *(met geheven vinger)* Caroline, dhr. Borset krijgt van ons geen klandizie meer.

CARRIE: Ik zei niets.

CHARLES: 7 April.

CARRIE: Omdat het Zaterdag was, was ik verbaasd toen Sarah - mijn dienstbode - Mevr. Borset aankondigde, want ik heb altijd begrepen dat dames in het weekend geen bezoeken afleggen. Maar ik ontdekte gauw genoeg dat dit geen bezoek van sociale aard was. Mevr. Borset kwam het bezoek voorbereiden van dhr. Borset die Charlie zijn excuses wenst aan te bieden, benevens een pond verse boter en een monsterpakje ontbijt-cacao.

CHARLES: Bij thuiskomst trof ik Borset die op mij wachtte. Hij vroeg mij zijn excuses te aanvaarden en een pond verse boter.

CARRIE: Maar niet het pakje ontbijt-cacao.

CHARLES: Hij lijkt toch wel een fatsoenlijke vent dus bestelde ik verse eieren. Let wel, verse!

CARRIE: Weer in een goede stemming begon Charlie de oude traploper te leggen die we meegebracht hebben uit Peckham. Nu zal hij zelf ontdekken dat...

CHARLES: Ik ben bang dat de oude looper te smal is voor het ongeverfde deel van de treden. Er zit niets anders op: we zullen een nieuwe looper moeten kopen.

CARRIE: Ik heb hem steeds gezegd dat de looper te smal is. Hij zal

bijpassende verf moeten kopen.

CHARLES: Tenzij ik de bijpassende verf kan krijgen.

CARRIE: 9 April. Een schoonmaakster in dienst genomen, ene Mevr. Birrell, op een getuigschrift van dhrn. Teale - voorheen Moxon - in schildersbenodigdheden. Zo zet ik mijn dagelijkse strijd voort om te voorkomen dat het huis gaat lijken op een rangeerterrein voor kolentenders. *(schuift met een klap een raam dicht als de rook van een passerende trein naar binnen walkt)* Ik heb een serie belsignalen afgesproken: één belletje voor Sarah, twee voor Mevr. arren. *(trekt tevergeefs aan het schellekoord en kijkt nijdig naar Charles)* Dat wil zeggen: zodra de bellen gerepareerd zijn.

CHARLES: 11 April. Lichte geur van...

CARRIE: Het huis stinkt naar verf. Charlie heeft ervoor gekozen de hele trap opnieuw te laten verven door dhr. Putley, huisschilder. Hij vertelde mij dat...

CHARLES: Dhr. Putley kan niet aan dezelfde kleur komen waarmee de trap geverfd was. Die bevat Indiaans karmijnrood. Hij is de halve dag de magazijnen langs geweest.

CARRIE: Het is donker chocoladebruin, een van de gewoonste kleuren die er bestaan, dus dat betwijfel ik. Ik vroeg aan Charlie: Heeft dhr. Putley dhrn. Teale in schildersbenodigdheden geprobeerd? Aan hun briefhoofd te zien lijken ze zeer betrouwbaar.

CHARLES: Bijpassende verf zoeken is mannenwerk, Caroline. *(tegen zijn dagboek)* Gowing kwam langs na de thee...

CARRIE: ...om mijn zitkamer als een rookfauteuil te gebruiken. Het doet me plezier te zeggen dat Charlie hem voor de verandering eens op zijn nummer heeft gezet. Hij en dhr. Cummings hebben heel vervelend gedaan over de verflucht. Deze keer, toen hij met zijn gebruikelijke gesnuif begon, zei Charlie:

CHARLES: Je gaat vandaag toch niet weer klagen over de verfkucht, hè Gowing?

CARRIE: Dhr. Gowing zei:

CHARLES: *(als Gowing)* Nee, deze keer niet, maar ik zal je eens wat vertellen: ik ruik heel duidelijk aangetast hout.

CARRIE: Waarop Charlie terugkaatste..

CHARLES: Je bent..

CARRIE: Zonder een moment te stoppen om na te denken..

CHARLES: Jij bent..

CARRIE: Het leek wel zo van zijn tong te rollen! Hij zei:

CHARLES: Jij bent zelf aangetast als ik je zo hoor. (*Charles en Carrie slaan dubbel van het lachen. Eindelijk zichzelf beheersend*) 14 April. Terwijl ik vanmiddag in de tuin wat winterharde plantjes aan het uitzaaien was bedacht ik nog een mop en riep Carrie naar buiten. (*roept*) Carrie!

CARRIE: Mijn eigengebakken lange vingers zijn Charles grote favoriet. Bij de thee heeft hij ze vaak liever dan Marie Louise biscuitjes. ik was met plezier aan het werk vanmiddag om er een partijtje te bakken, toen..

CHARLES: (*roept*) Carrie!

CARRIE: ik dacht dat hij een ongeluk had gehad en liet mijn eierklopper in de steek. Het enige dat Charlie wou zeggen was...

CHARLES: (*grinnikend*) ik heb net gemerkt dat we nogal beperkt raken.

CARRIE: (*vinnig*) Wat bedoel je?

CHARLES: Kijk dan naar de perken.

CARRIE: Ja? De perken?

CHARLES: Ja, de perken. Snap je het niet, Carrie? We krijgen bloemperken en we raken dus beperkt.

CARRIE: Is dat alles wat je me wou vertellen?

CHARLES: (*mopperig*) Anders zou je wel gelachen hebben om mijn aardigheidje.

CARRIE: Zeker; anders wel, maar niet als ik het druk heb in de keuken. (*schrijft weer*) Het beslag voor mijn lange vingers was als vla. Het is mijn eigen schuld ik had hem niet moeten aanmoedigen door te lachen om zijn mopje over "aangetast". Nu denkt hij dat hij geestig is.

CHARLES: 16 April.

CARRIE: Charlie eraan herinnerd dat hij nog niet naar de raamkoorden heeft gekeken. Hij maakte een hele show van het bekijken van de koorden aan de kamerramen en zei toen:

CHARLES: (*bij het raam*) Ja, ik vrees dat ze dun gefreesd raken.

CARRIE: (*tegen Charles*) Dat zeg ik je al de hele tijd.

CHARLES: Nee, ik vrees dat ze dun gefreesd zijn geraakt.

CARRIE: Hij herhaalde dit verschillende keren steeds nadrukkelijker en verdween toen de tuin in, waar ik hem in zichzelf hoorde lachen. Ik vraag me wel eens af of mijn man in het geheim drinkt. (*gegrinnik van Charles*)

CHARLES: 19 April. Cummings kwam op bezoek met zijn vriend Merton die in de wijnhandel zit. (*Carrie snuift*) Gowing kwam ook langs. (*zij snuift nog eens*) Ik ben bang dat Carrie mijn verkoudheid krijgt...

CARRIE: Waarvoor hij gisteravond een derde van een fles whisky heeft leeggedronken met de hulp van Dhr. Cummings.

CHARLES: Merton maakte het zichzelf meteen gemakkelijk en zei: "Je moet me nemen zoals ik ben", waarop ik antwoordde: "Ja - en jullie moeten ons nemen zoals wij zijn. Wij zijn hele gewone mensen, helemaal niet chic." Toen zei hij: "Nee, dat zie ik ook wel."

CARRIE: Dhr. Gowing lachte zich een.. hij lachte heel hard.

CHARLES: Waarop hij op een keurige manier berispt werd door Merton, die zei: (*als Merton*) "Dhr. Pooter geeft de voorkeur aan een eenvoudig gezond leven boven het gelanterfant op driestuiver thee partijtjes."

CARRIE: Enzovoort, enzovoort. Na meer van die aardigheidjes van het overdreven stroopsmeeders soort, bezwoer Dhr. Merton dat...

CHARLES: ..hij mij zou behandelen als zijn vriend en hij noteerde mij voor een dozijn "Lockanbar" whisky. Zesendertig shilling: een koopje.

CARRIE: Een half dozijn zou nog goedkoper geweest zijn - en voor iemand die dubbel zag zouden ze er ook uitzien als een dozijn.

CHARLES: (*negeert dit*) Merton zei ook nog dat, als ik kaartjes nodig had voor het theater, ik hem dat moest laten weten. Je hoeft zijn naam maar te noemen bij welk theater ook in Londen.

CARRIE: 12 April. Op de thee bij mijn vroegere schoolvriendin Annie Fullers.

CHARLES: Nu Mevr. James, uit Sutton.

CARRIE: Het was verdrietig te zien dat Annie het niet breed heeft. Ze moet naaiwerk aannemen. "Vrienden helpen om iets om handen te hebben" noemt zij het. Ik heb begrepen dat de onderneming van Dhr. James op het terrein van Astma Cigarillos voor het losmaken van... *(delicaat kuchje)*

CHARLES: ...SLIJM.

CARRIE: ..niet zo succesvol is geweest als hij had gehoopt.

CHARLES: Carrie maakte mij erop attent dat haar vroegere schoolvriendin Mevr. James uit Sutton..

CARRIE:vroeger Annie Fullers..

CHARLES: ..voor een paar dagen naar Londen was gekomen met haar man. Hij zou aardig zijn ze mee te nemen naar het theater. Zou ik een briefje willen schrijven aan Dhr. Merton -mijn wijnhandelaar - en hem kaartjes vragen voor vier personen voor..

CARRIE: De Italiaanse Opera..

CHARLES: De Haymarket..

CARRIE: De Savoy..

CHARLES:of Het Lyceum.

CARRIE: 21 April. Hij heeft ons vier kaartjes gestuurd voor het Tank Theater, Islington.

CHARLES: En de rekening voor een dozijn "Lockenbar" whisky.

CARRIE: De hele dag bezig geweest met de voorbereidingen voor het eerste dineetje in ons nieuwe huis waarop Annie Fullers..

CHARLES: Nu Mevr. James uit Sutton..

CARRIE: ..en haar man uitgenodigd zijn voordat we naar het theater gaan vanavond. Na mijn Lady Cartmell geraadpleegd te hebben stelde ik het volgende menu samen: Eerste gang, gebonden soep. Entree: lamskroketten. Tweede gang: koud geroosterd rundvlees met oestersaus, aardappelpuree, inmaak bietjes, gekookte uien. Derde gang: rabarber compote, lange vingers. Dessert. Koffie.

CHARLES: Carrie had een heerlijke uitgebreide thee klaar gemaakt voordat we naar het theater gingen.

(terwijl Charles en Carrie de voordeur uitkomen en avondmantels omslaan, verdwijnt het huis naar de achtergrond en zijstukken schuiven ervoor om een neutrale achtergrond te vormen. Aan

een kant verschijnt iets als een kaartverkooploket met een aanplakbiljet ernaast. Het wordt bemand door het factotum)

CARRIE: Het dineetje was een groot succes. Dat kan ik helaas niet zeggen van het theater gedeelte van de avond. We kwamen aan bij het Tank Theater, Islington - ik was bang dat Annie en Dhr. James het nogal ordinair zouden vinden, niet veel beter dan de varieté - en toen ontstond er verwarring over de kaartjes...

CHARLES: De man bekeek ze en riep toen ene hr. Willowly, de manager, die zei: "Van wie heeft U die?" Ik zei: "Van Dhr. Merton natuurlijk". Hij zei: "Merton, wie is dat?" Ik antwoordde, nogal vinnig: "Dat zou U toch moeten weten, je hoeft zijn naam maar te noemen, bij welk theater ook in Londen. Hij antwoordde: "Oh, werkelijk? Nou, hier niet, hoor."

CARRIE: Terwijl Charlie tevergeefs disputeerde met de manager, glipte Dhr. James weg en kwam terug met kaartjes voor loge H.

CHARLES: Ik zei tegen James: "Hoe heb je dat in hemelsnaam klaargespeeld?" en tot mijn afschuw antwoordde hij: "Nou, gewoon voor betaald, natuurlijk."

CARRIE: Ik was toch zo beschaamd..

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto